iuris alieni. et vindex ꝓprietatis. suū cuiqꝫ cōser
uans. Sit igitur nobis cōis opinionis gracia q̄
dripartita hec facta diuisio. vel ab illa subtili di
sputacōne philosophie. sapientieqꝫ limande
veritatis causa quasi ex adito quodā eruturi
retrahentes pedem. forensem vsū ac popularē
sensum sequamur ¶ Capitulum. ix.

HAc igit̄ diuisioē seruata vt reuertamur
ad ꝓpositum prudētissimo cuiq̄ causam
nrām cōmittim⁹ et ab eo cōsilium prom
pti⁹ q̄ a ceteris poscim⁹. Prestat enī fidele iusti
cōsilium viri et sapiētissimi ingenio frequēter
preponderat. vtilia eni vulnera amici q̄ alioꝝ
oscula. Deinde quia iusti iudicium est. sapien
tis autem argumentum. In illo censura discre
cōnis. in hoc calliditas inuencionis. Quod si
vtrumqꝫ connectas erit magna consiliorum sa
lubritas. que ab vniuersis spectatur ādmiracōe
sapientie et amore iusticie. vt omnes querant
audire sapientiam ei⁹ viri in quo vtriusqꝫ vir
tutibus copula sit. Sicut querebant oīs reges
terre videre faciē salomonis. et audirē sapiētiā
ei⁹. Ita vt saba regina veniet ad eū et tēptaret
eum in questionib⁹ et venit. et omia locuta est
que habebat in corde suo et audiuit omnē sa
pientiam salomonis. nec vllum verbum prete
riuit eam. Que sit ista quam nichil preteriret.